

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jerzy Skorupka (spr.)
Sędziowie:	SSA Stanisław Rączkowski SSA Robert Wróblewski
Protokolant:	Beata Sienica

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Ratajczyka

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2014 r.

sprawy **K. N. (1)**

oskarżonego z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 299 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 296 § 1 i 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk;

A. K.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 299 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 296 § 1 i 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk;

J. G. (1)

oskarżonego z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu z art. 12 kk;

R. W.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu art. 12 kk;

I. W.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu art. 12 kk;

T. M.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 299 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 12 kk;

W. D.

oskarżonego z art. 296 § 1 i 2 i 3 przy zastosowaniu art. 12 kk;

C. K.

oskarżonej z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk, art. 299 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 7 sierpnia 2013 r. sygn. akt III K 104/11

zaskarżony wyrok wobec: K. N. (1), A. K., J. G. (1), R. W., I. W., T. M., W. D. i C. K. uchyla i sprawę tych oskarżonych przekazuje Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

K. N. (1) został oskarżony o to, że :

I. w czerwcu 2002 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K., J. G. (1) i innymi osobami, pełniąc funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązany do nadzoru nad pracami zarządu oraz przedsiębiorstwa tej spółki, nie dopełnił ciążącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zawarcia pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu C. K., a (...) SA reprezentowanej przez prezesa Zarządu J. G. (1) umowy z dnia 26 czerwca 2002 roku sprzedaży 9.000 akcji spółki (...) SA za kwotę 990.000 złotych, w wyniku której to umowy (...) SA przelała w dniu 26 czerwca 2002 roku na rachunek firmy (...) sp. z o.o. kwotę 990.000 złotych, przez co wyrządził znaczną szkodę majątkową spółce (...) SA w wysokości 495.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 9.000 akcji firmy (...) SA w momencie transakcji wynosiła 495.000 złotych (55 zł za akcję)

a następnie współdziałając z C. K. w dniu 28 czerwca 2002 roku przyjął z rachunku bankowego firmy (...) sp. z o.o. na własny rachunek bankowy przelew kwoty 100.000 zł z tytułu zawartej z nim przez (...) sp. z o.o. w dniu 21.06.2002 r. umowy sprzedaży (...) akcji (...) SA, przy czym kwota ta pochodziła z opisanego wyżej przestępstwa, a następnie wydatkował tę kwotę, co mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W.

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11§ 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

II. w okresie od grudnia 2001 roku do marca 2004 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1) i innymi osobami, pełniąc funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązany do nadzoru nad pracami zarządu oraz przedsiębiorstwa tej spółki, nie dopełnił ciążącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zakupu przez (...) SA po zawyżonych cenach udziałów w (...) Sp. z o.o. we W. za łączną kwotę 30.000.000 złotych, w szczególności w ten sposób, że firma (...) SA zawarła 5 umów nabycia udziałów (...) sp. z o.o., a to:

1. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 5.750.000 zł

2. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 11.850.000 zł

3. w dniu 03 czerwca 2002 roku od firmy (...) SA reprezentowanej przez prezesa zarządu T. M. – (...) udziałów (...) za kwotę 1.738.000 zł

zaś w dniu 26 czerwca 2002 roku K. N. (1) podpisał w imieniu (...) z przedwstępną umowę sprzedaży firmie (...) udziałów (...), w wyniku, której zawarto kolejne umowy:

4. w dniu 19 grudnia 2002 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 2.313.802,08 zł

5. w dniu 27 stycznia 2004 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 8.348.197,92 zł

w wykonaniu których to umów (...) SA dokonał na rachunki tych firm przelewów w łącznej wysokości 31.105.567,13 złotych, w tym odsetki i prowizje,

przez co wyrządził spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 23.200.000 złotych, albowiem rynkowa wartość firmy (...) sp. z o.o. w momencie transakcji wynosiła 6.800.000 złotych

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu 12 kk

III. w okresie od 28 maja 2002 roku do 10 marca 2004 roku w W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w porozumieniu z innymi osobami, działając jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. w W. oraz jako prezes zarządu firmy (...) sp. z o.o. w W. przyjął na rachunki tych firm środki finansowe w łącznej wysokości 31.094.932,15 zł pochodzące z korzyści z przestępstwa na szkodę (...) SA we W. opisanego w punkcie II., a następnie, tak uzyskane środki rozdysponował dokonując skomplikowanych operacji finansowych, co spowodowało wprowadzenie ich do legalnego obrotu, co w konsekwencji mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W., a w szczególności:

- przyjął na rachunek (...) z rachunku (...) SA łącznie 12.763.219,18 zł tytułem sprzedaży 750 udziałów w (...) sp. z o.o. a to:

a. w dniu 28 maja 2002 roku kwotę 3.000.000 zł,

z której to kwoty w dniu 29 maja 2002 roku przelał kwotę 2.950.000 złotych na rachunek Towarzystwa (...) sp. z o.o. w W. tytułem podwyższenia kapitału zakładowego (...) zgodnie z uchwałą Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) z dnia 27 maja 2002 roku,

b. w dniu 28 czerwca 2002 roku kwotę 2.350.000 zł, którą przechowywał na rachunku w formie lokat, a z której to kwoty w dniu 3 września 2002 roku przelał kwotę 1.304.979,20 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem przedterminowego wykupu 28 bonów dłużnych

c. w dniu 3 czerwca 2003 roku kwotę 1.500.000 zł,

z której to kwoty w dniu 5 czerwca 2003 roku przelał kwotę 450.000 zł na rachunek firmy (...) tytułem zwrotu dopłat do kapitału oraz w dniu 26 czerwca 2003 roku przelał kwotę 1.003.333,06 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 20 bonów dłużnych emisji 14.06.2002

d. w dniu 9 lipca 2003 roku kwotę 1.000.000 zł,

z której to kwoty w dniu 18 lipca 2003 roku przelał kwotę 756.537,92 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 15 bonów dłużnych emisji 14.06.2002, a także w dniu 31 lipca 2003 roku przelał kwotę 506.025,14 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 10 bonów dłużnych emisji 14.06.2002

e. w dniu 21 sierpnia 2003 roku kwotę 1.000.000 zł,

z której to kwoty w dniu 29 sierpnia 2003 roku przelał kwotę 764.421,88 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 15 bonów dłużnych emisji 14.06.2002

f. w dniu 24 września 2003 roku kwotę 500.000 zł i kwotę 500.000 zł,

z których to kwot w dniu 24 września 2003 roku przelał kwotę 500.000 zł na rachunek (...) tytułem zwrotu dopłaty do kapitału, a w dniu 25 września 2003 roku przelał kwotę 359.063,35 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 7 bonów dłużnych emisji 14.06.2002

g. w dniu 22 października 2003 roku kwotę 1.000.000 zł,

z której to kwoty w dniu 28 października 2003 roku przelał kwotę 1.000.000 zł na rachunek firmy (...) tytułem umowy pożyczki z dnia 28.10.2003 roku, a następnie z rachunku (...) w dniu 29 października 2003 roku przelał kwotę 1.036.750 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 20 bonów dłużnych emisji 10.06.2002

h. w dniu 26 listopada 2003 roku kwotę 1.000.000 zł i w dniu 27 listopada 2003 roku kwotę 913.219,18 zł tytułem odsetek,

z których to kwot w dniu 26 listopada 2003 roku przelał kwotę 750.000 zł na rachunek firmy (...) tytułem umowy pożyczki z dnia 28.10.2003 roku, a następnie a rachunku (...) w dniu 27 listopada 2003 roku przelał kwotę 1.044.100 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 20 bonów dłużnych emisji 10.06.2002, zaś w dniu 8 grudnia 2003 roku przelał z rachunku firmy (...) kwotę 1.600.000 zł na rachunek firmy (...).(…) tytułem umowy z dnia 8.12.2003 roku

- przyjął na rachunek (...) z rachunku (...) SA łącznie 5.750.000 zł tytułem sprzedaży 364 udziałów w (...) sp. z o.o. a to:

i. w dniu 17 czerwca 2002 roku kwotę 2.250.000 zł,

z której to kwoty w dniu 28 czerwca 2002 roku przelał kwoty 1.500.000 zł i 100.000 zł na inne rachunki

j. w dniu 25 września 2002 roku kwotę 1.100.000 zł,

z której to kwoty w dniu 30 października 2002 roku przelał kwotę 400.000 zł na rachunek firmy (...) tytułem umowy pożyczki z dnia 30.09.2002 roku, w dniu 19 grudnia 2002 roku przelał kwotę 154.269,48 zł na rachunek K. N. (1) tytułem premii rocznej, w dniu 20 grudnia 2002 roku przelał kwotę 168.000 zł na rachunek innej osoby tytułem umowy zlecenia, w dniu 20 grudnia 2002 roku przelał kwotę 250.000 zł na rachunek (...) sp. z o.o. tytułem umowy z dnia 17.05.2002 roku

k. w dniu 30 września 2002 roku kwotę 650.000 zł,

z której to kwoty w dniu 30 września 2002 roku przelał na rachunek firmy (...) kwotę 300.000 zł tytułem umowy pożyczki z dnia 30.09.2002 roku oraz kwotę 400.000 zł tytułem podwyższenia kapitału zakładowego (...) sp. z o.o.

l. w dniu 9 grudnia 2002 roku kwotę 750.000 zł,

z której to kwoty w dniu 10 grudnia 2002 roku przelał na rachunek firmy (...) kwotę 748.125 zł tytułem umowy pożyczki z dnia 30.09.2002 roku

ł. w dniu 23 grudnia 2002 roku kwotę 1.000.000 zł,

z której to kwoty w dniu 30 grudnia 2002 roku przelał kwotę 336.000 zł na rachunek A. K. tytułem umowy zlecenia, w dniu 30 grudnia 2002 roku przelał kwotę 480.000 zł na rachunek firmy (...) tytułem umowy z dnia 16.12.2002 roku oraz w dniu 31 grudnia 2002 roku przelał kwotę 100.000 zł na rachunek (...) Banku (...) z tytułu przelewu wierzytelności z dnia 13.12.2000 roku dotyczących firmy (...)

m. w dniu 13 stycznia 2003 roku kwotę 35.000 zł tytułem prowizji oraz w dniu 14 stycznia 2003 roku kwotę 157.347,95 zł tytułem odsetek - zgodnie z porozumieniem z dnia 31.03.2002 roku,

z których to kwot w dniu 15 stycznia 2003 roku przelał łącznie kwotę 155.384,97 zł na rzecz (...) i (...)

- przyjął na rachunek (...) z rachunku (...) SA łącznie 8.348.197,92 zł tytułem sprzedaży 451 udziałów w (...) sp. z o.o. a to:

n. w dniu 28 stycznia 2004 roku kwotę 1.348.197,92 zł,

z której to kwoty w dniu 30 stycznia 2004 roku przelał kwotę 1.060.375 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 20 bonów komercyjnych emisji 10.06.2002

o. w dniu 24 lutego 2004 roku kwotę 2.500.000 zł,

z której to kwoty w dniu 25 lutego 2004 roku przelał kwotę 2.133.875 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 40 bonów dłużnych emisji 10.06.2002

p. w dniu 1 marca 2004 roku kwoty 800.000, 800.000 i 900.000 zł,

z których to kwoty w dniu 3 marca 2004 roku przelał kwotę 2.405.334,38 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 45 bonów dłużnych emisji 10.06.2002

r. w dniu 10 marca 2004 roku kwotę 2.000.000 zł,

z której to kwoty w dniu 6 kwietnia 2004 roku przelał kwotę 421.500 zł na rachunek A. K. tytułem umowy zlecenia, w dniu 6 kwietnia 2004 roku przelał kwotę 250.000 zł na rachunek firmy (...) tytułem umowy pożyczki z dnia 5.04.2004 oraz w dniu 21 kwietnia 2004 roku przelał kwotę 1.000.000 zł na rachunek firmy (...)(...) tytułem umowy pożyczki z dnia 21.04.2004

- przyjął na rachunek (...) z rachunku (...) SA kwotę 2.313.802,08 zł tytułem sprzedaży 125 udziałów w (...) sp. z o.o. a to:

s. w dniu 3 lutego 2003 roku kwotę 2.313.802,08 zł,

z której to kwoty w dniu 4 lutego 2003 roku przelał kwotę 1.125.000 zł na rachunek firmy (...) tytułem umowy pożyczki z dnia 28.01.2003 roku, w dniu 25 marca 2003 roku kwotę 1.568.704 zł na rachunek (...) Banku (...) tytułem wykupu 32 bonów dłużnych emisji 10.06.2002

- a nadto przyjął na rachunek (...) z rachunku (...) SA łącznie kwotę 1.727.365,02 zł pochodzącą z otrzymanej przez (...) w dniu 3 czerwca 2002 roku kwoty 1.738.000 zł ze sprzedaży do (...) SA 110 udziałów w (...) sp. z o.o., to jest również z przestępstwa opisanego w punkcie II., a to:

t. w dniu 4 czerwca 2002 roku kwotę 650.000 zł tytułem wcześniejszej spłaty pożyczek z dni 06.03.2001 roku, 18.04.2001 roku, 18.10.2001 roku oraz kwotę 1.077.365,02 zł tytułem wcześniejszej spłaty kapitału zgodnie z porozumieniem z dnia 15.01.2001 roku i 11.02.2002 roku

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

IV. w czerwcu 2002 roku w W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z A. K., pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) sp. z o.o., i będąc z tego tytułu zobowiązany do prowadzenia spraw tej spółki, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zawarcia pomiędzy (...) sp. z o.o. a A. K. umowy z dnia 11 kwietnia 2002 roku sprzedaży 4.000 akcji spółki (...) SA za kwotę 40.000 złotych (10 zł za akcję), w wyniku czego A. K. przelał w dniu 07 maja 2002 roku na rachunek firmy (...) sp. z o.o. kwotę 40.000 złotych, przez co wyrządził znaczną szkodę majątkową spółce (...) sp. z o.o. w wysokości 180.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 4.000 akcji firmy (...) SA w momencie transakcji wynosiła 220.000 złotych (55 zł za akcję),

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 kk przy zastosowaniu 12 kk

A. K. został oskarżony o to, że :

V. w czerwcu 2002 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, a w tym z K. N. (1) – Przewodniczącym Rady Nadzorczej (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., który z tego tytułu był zobowiązany do nadzoru nad pracami zarządu oraz przedsiębiorstwa tej spółki, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zawarcia pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu C. K., a (...) SA reprezentowanej przez prezesa Zarządu J. G. (1) umowy z dnia 26 czerwca 2002 roku sprzedaży 9.000 akcji spółki (...) SA za kwotę 990.000 złotych, w wyniku której to umowy (...) SA przelała w dniu 26 czerwca 2002 roku na rachunek firmy (...) sp. z o.o. kwotę 990.000 złotych, przez co wyrządził znaczną szkodę majątkową spółce (...) SA w wysokości 495.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 9.000 akcji firmy (...) SA w momencie transakcji wynosiła 495.000 złotych (55 zł za akcję),

a następnie współdziałając z C. K. w dniu 28 czerwca 2002 roku przyjął z rachunku bankowego firmy (...) sp. z o.o. na własny rachunek bankowy przelew kwoty 600.000 zł z tytułu zawartej z nim przez (...) sp. z o.o. w dniu 21.06.2002 r. umowy sprzedaży (...).000 akcji (...) SA, przy czym kwota ta pochodziła z opisanego wyżej przestępstwa, a następnie wydatkował tę kwotę, co mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W.

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11§ 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

VI. w okresie od grudnia 2001 roku do marca 2004 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z K. N. (1), który pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., i był z tego tytułu zobowiązany do nadzoru nad pracami zarządu oraz przedsiębiorstwa tej spółki, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zakupu przez (...) SA po zawyżonych cenach udziałów w (...) Sp. z o.o. we W. za łączną kwotę 30.000.000 złotych, w szczególności w ten sposób, że firma (...) SA zawarła 5 umów nabycia udziałów (...) sp. z o.o., a to:

1. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 5.750.000 zł

2. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 11.850.000 zł

3. w dniu 03 czerwca 2002 roku od firmy (...) SA reprezentowanej przez prezesa zarządu T. M. – 110 udziałów (...) za kwotę 1.738.000 zł

zaś w dniu 26 czerwca 2002 roku K. N. (1) podpisał w imieniu (...) z przedwstępną umowę sprzedaży firmie (...) udziałów (...), w wyniku, której zawarto kolejne umowy:

4. w dniu 19 grudnia 2002 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 2.313.802,08 zł

5. w dniu 27 stycznia 2004 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 8.348.197,92 zł

w wykonaniu których to umów (...) SA dokonał na rachunki tych firm przelewów w łącznej wysokości 31.105.567,13 złotych, w tym odsetki i prowizje,

przy czym A. K. przygotowywał te umowy i brał udział w negocjacjach, przez co wyrządził spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 23.200.000 złotych, albowiem rynkowa wartość firmy (...) sp. z o.o. w momencie transakcji wynosiła 6.800.000 złotych

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu 12 kk

VII. w dniu 30 grudnia 2002 roku W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w porozumieniu z K. N. (1), przyjął na swój rachunek bankowy środki finansowe pochodzące z korzyści z przestępstwa na szkodę (...) SA we W. opisanego w punkcie II., a to z przyjętej w dniu 23 grudnia 2002 roku na rachunek firmy (...) kwoty 1.000.000 zł z tytułu sprzedaży 364 udziałów (...), z której to kwoty w dniu 30 grudnia 2002 roku (...) przelało na rachunek A. K. 336.000 zł, tytułem umowy zlecenia, co w konsekwencji mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W.,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

VIII. w dniu 6 kwietnia 2004 roku W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w porozumieniu z K. N. (1), przyjął na swój rachunek bankowy środki finansowe pochodzące z korzyści z przestępstwa na szkodę (...) SA we W. opisanego w punkcie II., a to z przyjętej w dniu 10 marca 2004 roku na rachunek firmy (...) kwoty 2.000.000 zł z tytułu sprzedaży 451 udziałów (...), z której to kwoty w dniu 6 kwietnia 2004 roku (...) przelało na rachunek A. K. 421.500 zł, tytułem umowy zlecenia, co w konsekwencji mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W.,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

IX. w czerwcu 2002 roku w W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z K. N. (1) – Prezesem Zarządu (...) sp. z o.o., który z tego tytułu był zobowiązany prowadzenia spraw tej spółki, nie dopełnił ciążącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zawarcia pomiędzy (...) sp. z o.o. a A. K. umowy z dnia 11 kwietnia 2002 roku sprzedaży 4.000 akcji spółki (...) SA za kwotę 40.000 złotych (10 zł za akcję), a realizując tę umowę A. K. przelał w dniu 07 maja 2002 roku na rachunek firmy (...) sp. z o.o. kwotę 40.000 złotych, przez co wyrządzili znaczną szkodę majątkową spółce (...) sp. z o.o. w wysokości 180.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 4.000 akcji firmy (...) SA w momencie transakcji wynosiła 220.000 złotych (55 zł za akcję),

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 kk przy zastosowaniu 12 kk

J. G. (1) został oskarżony o to, że :

X. w czerwcu 2002 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z C. K., K. N. (1) i innymi osobami, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązanym do zarządzania majątkiem i sprawami spółki (...) SA z należytą starannością wymaganą w obrocie gospodarczym, nie dopełnił ciążącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zawarcia pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu C. K., a (...) SA reprezentowanej przez prezesa Zarządu J. G. (1) umowy z dnia 26 czerwca 2002 roku sprzedaży 9.000 akcji

spółki (...) SA za kwotę 990.000 złotych, w wyniku której to umowy (...) SA przełała w dniu 26 czerwca 2002 roku na rachunek firmy (...) sp. z o.o. kwotę 990.000 złotych, przez co wyrządził znaczną szkodę majątkową spółce (...) SA w wysokości 495.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 9.000 akcji firmy (...) SA w momencie transakcji wynosiła 495.000 złotych (55 zł za akcję)

a następnie współdziałając z C. K. w dniu 28 czerwca 2002 roku przyjął z rachunku bankowego firmy (...) sp. z o.o. na własny rachunek bankowy przelew kwoty 100.000 zł z tytułu zawartej z nim przez (...) sp. z o.o. w dniu 21.06.2002 r. umowy sprzedaży (...) akcji (...) SA, przy czym kwota ta pochodziła z opisanego wyżej przestępstwa, a następnie wydatkował tę kwotę, co mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W.

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11§ 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

XI. w okresie od grudnia 2001 roku do końca 2004 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z K. N. (1) i innymi osobami, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązanym do zarządzania majątkiem i sprawami spółki (...) SA z należytą starannością wymaganą w obrocie gospodarczym, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zakupu przez (...) SA po zawyżonych cenach udziałów w (...) Sp. z o.o. we W. za łączną kwotę 30.000.000 złotych, w szczególności w ten sposób, że firma (...) SA zawarła 5 umów nabycia udziałów (...) sp. z o.o., a to:

1. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 5.750.000 zł, przy czym zgodę na zawarcie tej transakcji podjął zarząd (...) SA w składzie (...), R. W. i I. W. uchwałą nr 3 w dniu 17 grudnia 2001 roku, a J. G. (1) podpisał porozumienie z dnia 31.03.2002 roku ustalające terminy płatności za udziały, wysokość odsetek oraz prowizji

2. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 11.850.000 zł przy czym zgodę na zawarcie tej transakcji podjął zarząd (...) SA w składzie (...), R. W. i I. W. uchwałą nr (...) w dniu 17 grudnia 2001 roku, a J. G. (1) podpisał porozumienie z dnia 31.03.2002 roku ustalające terminy płatności za udziały, wysokość odsetek oraz prowizji

3. w dniu 03 czerwca 2002 roku od firmy (...) SA reprezentowanej przez prezesa zarządu T. M. – (...) udziałów (...) za kwotę 1.738.000 zł, przy czym zgodę na zawarcie tej transakcji uchwalili zarząd (...) SA w składzie (...), R. W. i I. W. w dniu 20 maja 2002 roku

zaś w dniu 26 czerwca 2002 roku J. G. (1) podpisał z (...) przedwstępną umowę sprzedaży (...) udziałów (...), w wyniku, której zawarto kolejne umowy:

4. w dniu 19 grudnia 2002 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 2.313.802,08 zł

5. w dniu 27 stycznia 2004 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 8.348.197,92 zł

w wykonaniu których to umów (...) SA dokonał na rachunki tych firm przelewów w łącznej wysokości 31.105.567,13 złotych, w tym odsetki i prowizje,

przez co wyrządził spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 23.200.000 złotych, albowiem rynkowa wartość firmy (...) sp. z o.o. w momencie transakcji wynosiła 6.800.000 złotych

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu 12 kk

R. W. został oskarżony o to, że :

XII. w czerwcu 2002 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1), K. N. (1), I. W. i innymi osobami, pełniąc funkcję Członka Zarządu (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązanym do zarządzania majątkiem i sprawami spółki (...) SA z należytą starannością wymaganą w obrocie gospodarczym, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że w dniu 20 czerwca 2002 roku razem z pozostałymi członkami zarządu, tj. J. G. (1) i I. W. jednomyślnie podjęli uchwałę nr 3 o wyrażeniu zgody na zakup przez (...) 9.000 akcji (...) SA za kwotę 990.000 zł, co doprowadziło do zawarcia pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu C. K., a (...) SA reprezentowanej przez prezesa Zarządu J. G. (1) umowy z dnia 26 czerwca 2002 roku sprzedaży 9.000 akcji spółki (...) SA za kwotę 990.000 złotych, w wyniku której to umowy (...) SA przelała w dniu 26 czerwca 2002 roku na rachunek firmy (...) sp. z o.o. kwotę 990.000 złotych, przez co wyrządzili znaczną szkodę majątkową spółce (...) SA w wysokości 495.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 9.000 akcji firmy (...) SA w momencie transakcji wynosiła 495.000 złotych (55 zł za akcję)

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

XIII. w okresie od grudnia 2001 roku do końca 2004 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1), K. N. (1) i innymi osobami, pełniąc funkcję Członka Zarządu (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązanym do zarządzania majątkiem i sprawami spółki (...) SA z należytą starannością wymaganą w obrocie gospodarczym, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zakupu przez (...) SA po zawyżonych cenach udziałów w (...) Sp. z o.o. we W. za łączną kwotę 30.000.000 złotych, w szczególności w ten sposób, że firma (...) SA zawarła 5 umów nabycia udziałów (...) sp. z o.o., a to:

1. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 5.750.000 zł, przy czym zgodę na zawarcie tej transakcji pojął zarząd (...) SA w składzie (...), R. W. i I. W. uchwałą nr(...)w dniu 17 grudnia 2001 roku

2. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 11.850.000 zł przy czym zgodę na zawarcie tej transakcji podjął zarząd (...) SA w składzie (...), R. W. i I. W. uchwałą nr (...) w dniu 17 grudnia 2001 roku

3. w dniu 03 czerwca 2002 roku od firmy (...) SA reprezentowanej przez prezesa zarządu T. M. – (...) udziałów (...) za kwotę 1.738.000 zł, przy czym zgodę na zawarcie tej transakcji podjął zarząd (...) SA w składzie (...), R. W. i I. W. uchwałą nr(...) w dniu 20 maja 2002 roku

zaś w dniu 20 czerwca 2002 roku razem z pozostałymi członkami zarządu, tj. J. G. (1) i I. W. jednomyślnie podjęli uchwałę nr (...) o wyrażeniu zgody na zakup przez (...) 576 udziałów w (...) w wyniku czego zawarto kolejne umowy:

4. w dniu 19 grudnia 2002 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 2.313.802,08 zł

5. w dniu 27 stycznia 2004 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 8.348.197,92 zł

w wykonaniu których to umów (...) SA dokonał na rachunki tych firm przelewów w łącznej wysokości 31.105.567,13 złotych, w tym odsetki i prowizje,

przez co wyrządził spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 23.200.000 złotych, albowiem rynkowa wartość firmy (...) sp. z o.o. w momencie transakcji wynosiła 6.800.000 złotych

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu 12 kk

I. W. został oskarżony o to, że :

XIV. w czerwcu 2002 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1), K. N. (1), R. W. i innymi osobami, pełniąc funkcję Członka Zarządu – Dyrektora ds (...) (...) Towarzystwa (...) (...) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązanym do zarządzania majątkiem i sprawami spółki (...) SA z należytą starannością wymaganą w obrocie gospodarczym, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że w dniu 20 czerwca 2002 roku razem z pozostałymi członkami zarządu, tj. J. G. (1) i R. W. jednomyślnie podjęli uchwałę nr (...) o wyrażeniu zgody na zakup przez (...) 9.000 akcji (...) SA za kwotę 990.000 zł, co doprowadziło do zawarcia pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu C. K., a (...) SA reprezentowanej przez prezesa Zarządu J. G. (1) umowy z dnia 26 czerwca 2002 roku sprzedaży 9.000 akcji spółki (...) SA za kwotę 990.000 złotych, w wyniku której to umowy (...) SA przelała w dniu 26 czerwca 2002 roku na rachunek firmy (...) sp. z o.o. kwotę 990.000 złotych, przez co wyrządzili znaczną szkodę majątkową spółce (...) SA w wysokości 495.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 9.000 akcji firmy (...) SA w momencie transakcji wynosiła 495.000 złotych (55 zł za akcję)

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

XV. w okresie od grudnia 2001 roku do końca 2004 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z J. G. (1), K. N. (1) i innymi osobami, pełniąc funkcję Członka Zarządu Dyrektora ds (...) (...) Towarzystwa (...) (...) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązanym do zarządzania majątkiem i sprawami spółki (...) SA z należytą starannością wymaganą w obrocie gospodarczym, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zakupu przez (...) SA po zawyżonych cenach udziałów w (...) Sp. z o.o. we W. za łączną kwotę 30.000.000 złotych, w szczególności w ten sposób, że firma (...) SA zawarła 5 umów nabycia udziałów (...) sp. z o.o., a to:

1. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 5.750.000 zł,

2. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 11.850.000 zł

3. w dniu 03 czerwca 2002 roku od firmy (...) SA reprezentowanej przez prezesa zarządu T. M. – (...) udziałów (...) za kwotę 1.738.000 zł, przy czym zgodę na zawarcie tej transakcji uchwalili zarząd (...) SA w składzie (...), R. W. i I. W. uchwałą nr (...) w dniu 20 maja 2002 roku

zaś w dniu 20 czerwca 2002 roku razem z pozostałymi członkami zarządu, tj. J. G. (1) i R. W. jednomyślnie podjęli uchwałę nr (...) o wyrażeniu zgody na zakup przez (...) (...) udziałów w (...) w wyniku czego zawarto kolejne umowy:

4. w dniu 19 grudnia 2002 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 2.313.802,08 zł

5. w dniu 27 stycznia 2004 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 8.348.197,92 zł

w wykonaniu których to umów (...) SA dokonał na rachunki tych firm przelewów w łącznej wysokości 31.105.567,13 złotych, w tym odsetki i prowizje,

przez co wyrządził spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 23.200.000 złotych, albowiem rynkowa wartość firmy (...) sp. z o.o. w momencie transakcji wynosiła 6.800.000 złotych

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu 12 kk

T. M. został oskarżony o to, że :

XVI. w czerwcu 2002 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, a w tym z K. N. (1) – Przewodniczącym Rady Nadzorczej (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., który z tego tytułu był zobowiązany do nadzoru nad pracami zarządu oraz przedsiębiorstwa tej spółki i (...) – Prezesem Zarządu (...) SA we W., który z tego tytułu zobowiązany był do zarządzania majątkiem i sprawami spółki (...) SA z należytą starannością wymaganą w obrocie gospodarczym, którzy to K. N. (1) i J. G. (1) nie dopełnili ciężącego na nich z tytułu pełnionych funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadzili do zawarcia pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu C. K., a (...) SA reprezentowanej przez prezesa Zarządu J. G. (1) umowy z dnia 26 czerwca 2002 roku sprzedaży 9.000 akcji spółki (...) SA za kwotę 990.000 złotych, w wyniku której to umowy (...) SA przelała w dniu 26 czerwca 2002 roku na rachunek firmy (...) sp. z o.o. kwotę 990.000 złotych, przez co wyrządzili znaczną szkodę majątkową spółce (...) SA w wysokości 495.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 9.000 akcji firmy (...) SA w momencie transakcji wynosiła 495.000 złotych (55 zł za akcję)

a następnie współdziałając z C. K. w dniu 28 czerwca 2002 roku przyjął z rachunku bankowego firmy (...) sp. z o.o. na własny rachunek bankowy przelew kwoty 100.000 zł z tytułu zawartej z nim przez (...) sp. z o.o. w dniu 21.06.2002 r. umowy sprzedaży (...) akcji (...) SA, przy czym kwota ta pochodziła z opisanego wyżej przestępstwa, a następnie wydatkował tę kwotę, co mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W.

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11§ 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

XVII. w okresie od grudnia 2001 roku do końca 2004 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z K. N. (1), J. G. (1) i innymi osobami, pełniąc funkcję prokurenta (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązany do występowania w imieniu tej spółki łącznie z członkiem zarządu, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zakupu przez (...) SA po zawyżonych cenach 67,99% udziałów w (...) Sp. z o.o. we W. za łączną kwotę 19.338.000 złotych, w szczególności w ten sposób, że firma (...) SA zawarła 3 umowy nabycia udziałów (...) sp. z o.o., a to:

1. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) (20,22% kapitału zakładowego) za kwotę 5.750.000 zł

2. w dniu 27 grudnia 2001 roku od firmy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) (41,66% kapitału zakładowego) za kwotę 11.850.000 zł

3. w dniu 03 czerwca 2002 roku od firmy (...) SA reprezentowanej przez prezesa zarządu T. M. – (...) udziałów (...) (6,11% kapitału zakładowego) za kwotę 1.738.000 zł

przez co wyrządził spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 14.714.680 złotych, albowiem rynkowa wartość 67,99% udziałów firmy (...) sp. z o.o. w momencie transakcji wynosiła 4.623.320 złotych

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu 12 kk

XVIII. w dniach 3 i 4 czerwca 2002 roku we W. i W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w porozumieniu z innymi osobami, działając jako prezes zarządu firmy (...) SA we W. w dniu 3 czerwca 2002 roku przyjął na rachunek tej firmy środki finansowe w wysokości 1.738.000 zł pochodzące z korzyści z przestępstwa na szkodę (...) SA we W. opisanego w punkcie II., tj. ze sprzedaży w tym samym dniu 110 udziałów w (...), a następnie w dniu 4 czerwca 2002 roku, tak uzyskane z firmy (...) środki rozdysponował przelewając je na rachunek firmy (...): kwotę 650.000 zł tytułem wcześniejszej spłaty pożyczek z dni 06.03.2001 roku, 18.04.2001 roku, 18.10.2001 roku oraz kwotę 1.077.365,02 zł tytułem wcześniejszej spłaty kapitału zgodnie z porozumieniem z dnia 15.01.2001 roku i 11.02.2002 roku, co spowodowało wprowadzenie tych środków do legalnego obrotu, co w konsekwencji mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W.,

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

W. D. został oskarżony o to, że:

XIX. w okresie od grudnia 2002 roku do stycznia 2004 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z K. N. (1) i innymi osobami, pełniąc funkcję Prezesa Zarządu (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., i będąc z tego tytułu zobowiązany do zarządzania majątkiem i sprawami spółki (...) SA z należytą starannością wymaganą w obrocie gospodarczym, nie dopełnił ciężącego na nim z tytułu pełnionej funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadził do zakupu przez (...) SA po zawyżonych cenach 576 udziałów w (...) Sp. z o.o. we W. za łączną kwotę 10.662.000 złotych, w szczególności w ten sposób, że podpisał w imieniu firmy (...) umowy nabycia udziałów (...) sp. z o.o., a to:

1. w dniu 19 grudnia 2002 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 2.313.802,08 zł

2. w dniu 27 stycznia 2004 roku od firmy (...) (poprzednia nazwa (...)) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu K. N. (1) – (...) udziałów (...) za kwotę 8.348.197,92 zł

w wykonaniu których to umów (...) SA dokonała na rachunek firmy (...) przelewów w łącznej wysokości 10.854.347,95 złotych, w tym odsetki i prowizje,

przez co wyrządził spółce (...) SA szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 8.486.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 576 udziałów w firmie (...) sp. z o.o. (32 % kapitału zakładowego) w momencie transakcji wynosiła 2.176.000 złotych

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 i 3 kk przy zastosowaniu 12 kk

C. K. została oskarżona o to, że :

XX. w czerwcu 2002 roku we W., W. i innych miejscowościach na terenie kraju, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, a w tym z K. N. (1) – Przewodniczącym Rady Nadzorczej (...) Towarzystwa (...) ((...)) SA we W., który z tego tytułu był zobowiązany do nadzoru nad pracami zarządu oraz przedsiębiorstwa tej spółki i (...) – Prezesem Zarządu (...) SA we W., który z tego tytułu zobowiązany był do zarządzania majątkiem i sprawami spółki (...) SA z należytą starannością wymaganą w obrocie gospodarczym, którzy to K. N. (1) i J. G. (1) nie dopełnili ciężącego na nich

z tytułu pełnionych funkcji obowiązku dbania o interesy firmy w ten sposób, że doprowadzili do zawarcia pomiędzy (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu C. K., a (...) SA reprezentowanej przez J. G. (1) umowy z dnia 26 czerwca 2002 roku sprzedaży 9.000 akcji spółki (...) SA za kwotę 990.000 złotych, w wyniku której to umowy (...) SA przelała w dniu 26 czerwca 2002 roku na rachunek firmy (...) sp. z o.o. kwotę 990.000 złotych, przez co wyrządzili znaczną szkodę majątkową spółce (...) SA w wysokości 495.000 złotych, albowiem rynkowa wartość 9.000 akcji firmy (...) SA w momencie transakcji wynosiła 495.000 złotych (55 zł za akcję),

a następnie dokonała z rachunku bankowego firmy (...) sp. z o.o. transferu środków pochodzących z opisanego w przestępstwa w ten sposób, że w dniu 28 czerwca 2002 roku przelała

- 100.000 złotych na rachunek bankowy T. M. z tytułu zawartej z nim w dniu 21.06.2002 r. umowy sprzedaży (...) akcji (...) SA

- 100.000 złotych na rachunek bankowy K. N. (1) z tytułu zawartej z nim w dniu 21.06.2002 r. umowy sprzedaży (...) akcji (...) SA

- 100.000 złotych na rachunek bankowy J. G. (1) z tytułu zawartej z nim w dniu 21.06.2002 r. umowy sprzedaży (...) akcji (...) SA

- 600.000 złotych na rachunek bankowy A. K. z tytułu zawartej z nim w dniu 21.06.2002 r. umowy sprzedaży (...) akcji (...) SA

co mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W.

tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 2 kk w zbiegu z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 11 § 2 kk przy zastosowaniu art. 12 kk

XXI. w okresie od 28 października 2003 roku do 26 listopada 2003 roku w W., w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w porozumieniu z innymi osobami, działając jako pełnomocnik firmy (...) sp. z o.o. w W. zawarła umowę pożyczki z firmą (...), reprezentowaną przez K. N. (1) z mocy której (...) udzielił (...) pożyczki w wysokości 1.750.000 zł, czym pomogła K. N. (1) w prowadzeniu skomplikowanych operacji finansowych umożliwiających mu wprowadzenie do legalnego obrotu korzyści pochodzących z czynu zabronionego polegającego na wyrządzeniu szkody majątkowej w wielkich rozmiarach firmie (...) SA we W. poprzez zakup udziałów w firmie (...) sp. z o.o. we W. po zawyżonych cenach, przy czym umowa pożyczki z dnia 28.10.2003 roku stała się podstawą do dokonania przelewów z firmy (...) do (...):

- w dniu 28 października 2003 roku kwoty 1.000.000 zł

- w dniu 26 listopada 2003 roku kwoty 750.000 zł,

co w konsekwencji mogło udaremnić lub znacznie utrudnić stwierdzenie ich pochodzenia z przestępstwa popełnionego na szkodę (...) SA we W.

tj. o przestępstwo z art. 299 § 1 i 5 kk w zw. z art. 12 kk

Sąd Okręgowy we Wrocławiu wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2013 r., III K 104/11 uniewinnił wszystkich oskarżonych od popełnienia zarzucanych im przestępstw.

Apelację od tego wyroku wywiódł oskarżyciel publiczny (Prokurator Apelacyjny w K.), w całości na niekorzyść wszystkich oskarżonych, zarzucając wyrokowi:

I. Obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 201 KPK, która miała wpływ na treść wyroku, poprzez zaniechanie powołania nowego biegłego w sprawie, w sytuacji, gdy sąd uznał, że opinie biegłego T. B. są niepełne,

niejasne i sprzeczne, podczas gdy istotne dla rozstrzygnięcia sprawy okoliczności dotyczące sporządzania wycen spółek wymagały wiadomości specjalnych, których w żaden sposób nie można było zastąpić innymi dowodami, co w konsekwencji pozbawiło sąd pierwszej instancji oparcia się na wiedzy specjalistycznej, niezbędnej dla przeprowadzenia prawidłowych ustaleń faktycznych,

II. Obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 193§1 KPK i art. 393§3 a contrario KPK, która miała wpływ na treść wyroku, poprzez dokonanie ustaleń faktycznych w sprawie na podstawie prywatnych dokumentów powstałych w toku postępowania karnego, dla jego celów, a zleconych przez oskarżonych K. N. (1) i J. G. (1) dokumentów opracowanych przez D. Z. (1), T. P., Grupę (...) J., W. i (...), Agencję (...) oraz przesłuchanie w charakterze świadków trzech osób będących autorami części z tych dokumentów, tj. M. B., A. W. (1) i D. z., co w istocie stanowiło obejście zakazu z art. 393§3 a contrario KPK, jednocześnie naruszyło art. 193§1 KPK, gdyż sąd pierwszej instancji, na podstawie wskazanych dokumentów i zeznań świadków dokonał ustaleń wymagających wiadomości specjalnych mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a których można dokonać wyłącznie zasięgając opinię biegłego albo biegłych,

III. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o winie oskarżonych K. N. (1), A. K., J. G. (1), R. W., I. W., T. M., W. D., C. K. polegający na wyrażeniu poglądu, że zachowania oskarżonych nie wyczerpywały znamion czynów zabronionych z art. 296 KK i art. 299 KK i oskarżeni nie dopuścili się przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków, gdyż nie doszło do zawyżenia ceny transakcji obrotu spółkami (...) i (...), a w konsekwencji transakcje obrotu środkami pochodzącymi ze sprzedaży udziałów (...) i akcji sp. (...) (...) nie stanowiły przestępstwa prania pieniędzy, gdy prawidłowa ocena zebranych dowodów prowadzi do odmiennego wniosku, że cena zakupu przez sp. (...) udziałów sp. (...) i akcji sp. (...) (...) była znacznie zawyżona, osoby zobowiązane do zajmowania się sprawami majątkowymi w sp. (...) nie dopełniły obowiązku dbania o interesy tej spółki, czym oni oraz osoby z nimi współdziałające wyrządzili sp. (...) znaczną szkodę majątkową, a podejmowane dalsze transakcje korzyściami pochodzącymi z tego przestępstwa miały na celu utrudnienie stwierdzenia przestępczego pochodzenia tych środków,

IV. Obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, wyrażającą się w naruszeniu art. 410 KPK i art. 424§1 KPK, poprzez niedostateczne wyjaśnienie w uzasadnieniu wyroku podstawy rozstrzygnięcia o winie oskarżonych K. N. (1), A. K., J. G. (1), R. W., I. W., T. M., W. D., C. K., przyczyn dla których sąd pierwszej instancji oparł wyrok tylko o część dowodów przeprowadzonych w toku rozprawy głównej, a głównie o wyjaśnienia oskarżonych i inne dowody zgodne z tymi wyjaśnieniami, w tym na dokumentach prywatnych, zeznaniach świadków, m.in. M. B., A. W. (1) i D. Z. (1), z jednoczesnym pominięciem części istotnych dowodów niekorzystnych dla oskarżonych, tj. opinii biegłego T. B., zeznań świadków A. D. i R. K., czy marginalizowanie zeznań T. W., co w konsekwencji uniemożliwia merytoryczną kontrolę tego rozstrzygnięcia.

Podnosząc wymienione zarzuty, apelujący wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu zważył, co następuje.

Apelacja oskarżyciela publicznego okazała się zasadna. Trafne okazały się zarzuty dotyczące obrazy art. 393§3 KPK i art. 201 KPK.

Na rozprawie w dniu 23 września 2011 r. oskarżony K. N. (2) złożył „Opinię na temat opracowania biegłego T. B.”, wydaną przez sp. Grupa (...) J., W. i (...) (k. 20569 i 20611) oraz „(...) (...) na temat opinii biegłego T. B., dotyczące wyceny sp. (...) (...)”, opracowane przez A. W. (1) i M. G. (k. 20653). W toku rozprawy wymieniony oskarżony oświadczył, że po zapoznaniu się z opiniami sporządzonymi przez A. W. na temat opinii biegłego T. B., zlecił sp. Grupa (...) J., W. i (...) dokonanie wycen spółek (...) i (...) Grupa (...) (k. 20656 i 20666). Obie wymienione opinie oskarżony przedłożył sądowi.

Na rozprawie w dniu 24 października 2011 r. oskarżony J. G. (1) wyjaśnił, że wraz z oskarżonym R. W. zlecił dokonanie przez D. Z. (2) oceny opinii biegłego T. B.. Zlecił też wydanie opinii sp. E., reprezentowanej przez M. B.. Wymienione opinie znajdują się w załączniku do akt niniejszego postępowania.

Na kolejnej rozprawie w dniu 9 listopada 2011 r. oskarżony J. G. (1) złożył do akt wyciąg pt. (...) oraz: „(...) (...) (...)”, opracowaną przez D. Z. (1), Raport wyceny sp. (...) (...)”, sporządzony przez sp. Agencja (...), (...) (...) z 15.05.2009 r.”, sporządzoną przez sp. Agencja (...), (...) T. B.” ze stycznia 2010 r., opracowaną przez D. Z. (1) i (...). (...) ze stycznia 2010 r., opracowaną przez D. Z. (1). Wymieniony oskarżony wyjaśnił, że wymienione opinie i wyceny zostały wykonane na jego i oskarżonego R. W. zlecenie. Wymienione dokumenty znajdują się w załączniku do akt niniejszego postępowania.

Na rozprawie w dniu 16 listopada 2011 r. oskarżony I. W. złożył do akt sprawy: (...) T. B. dotyczącej wyceny sp. (...), sporządzoną przez sp. (...) – Doradcy, a na rozprawie w dniu 21 listopada 2011 r. (...) (...), sporządzony przez T. P. (k. 20921).

Na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2013 r. w charakterze świadków zostali przesłuchani: D. Z. (1) i M. B., którzy podtrzymał w całości pisemne opracowania, złożone wcześniej przez oskarżonego J. G. (1).

Na rozprawie w dniu 9 maja 2013 r. w charakterze świadka przesłuchany został A. W. (1), który także podtrzymał własne opracowanie, uprzednio przedłożone przez oskarżonego K. N. (1). Wtedy też sąd a quo ujawnił (...). Grupa (...) J., W. i (...)”, znajdująca się na k. 20569-20675, wprowadzając w ten sposób wymienione opracowanie jako dowód do procesu karnego.

W końcu, na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2013 r. sąd a quo, nie podając podstawy prawnej, ujawnił i zaliczył w poczet materiału dowodowego, m.in. następujące dokumenty:

1. zestawienie obrotów kredytowych sp. (...) k. 20518-20535,
2. opinia sp. Grupa (...) J., W. i (...) – k. 20569-20535,
3. wykresy powiązań kapitałowych – k. 20697-20700,
4. koreferat T. P. – k. 20921-20956,
5. oświadczenie oskarżonego T. M. wraz z dokumentacją – k. 20153-20231,
6. (...) (...) (...)”, sporządzona przez D. Z. (1),
7. (...) (...), sporządzona przez D. Z. (1),
8. (...) (...) sporządzona przez sp. (...),
9. „(...) (...) (...)” sporządzona przez sp. (...),
10. „(...)T. B.” sporządzona przez K. R. (1) i L. R.,
11. „(...) T. B. dotycząca wyceny sp. (...) i (...) (...)” sporządzona przez sp. (...)E..

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że sąd a quo oceniając dowody ujawnione na rozprawie głównej powołał się na opracowanie sporządzone przez K. R. (1) i L. R. (s. 48 uzasadnienia), opracowania i wyceny sporządzone przez D. z. i T. P. oraz sp. Grupa (...) J., W. i (...), zleczone przez oskarżonych K. N. (1) i J. G. (1) (s. 51 uzasadnienia), raporty sp. Agencja (...) i analizy (...)D. (s. 52).

Według sądu pierwszej instancji „wyjaśnienia oskarżonych [...] znajdują potwierdzenie [...] w opiniach i wycenach autorstwa D. Z. (1) i T. P., Grupy (...) J., W. i (...), złożonych na rozprawie, a zleconych przez K. N. i J. G. [...]. Mając

na uwadze, że są to opinie prywatne i nie mogą stanowić dowodu jednoznacznie rozstrzygającego sporne kwestie, mogą jednak stanowić materiał dowodowy o charakterze pomocniczym, wpływając na ocenę wiarygodności wyjaśnień oskarżonych” (s. 51 uzasadnienia wyroku). Według sądu, wyjaśnienia oskarżonych znalazły potwierdzenie także w raportach Agencji (...) i analizie dokonanej przez sp. (...) (s. 52 uzasadnienia wyroku). Sąd a quo stwierdził również, że „wyjaśnienia wszystkich oskarżonych w zakresie krytyki opinii biegłego T. B. [...] znajdują potwierdzenie w opisanych wyżej prywatnych opiniach, składanych przez nich na rozprawie oraz w koreferacie autorstwa T. P. i opinii K. R. (2) i L. R.” (s. 53).

Tymczasem, w dotychczasowym, konsekwentnym i ugruntowanym orzecznictwie Sądu najwyższego i sądów powszechnych wyrażano pogląd o niedopuszczalności dowodu z opinii tzw. „biegłego prywatnego”, to jest opinii zleconej poza procesem, ale dla jego celów, przez stronę postępowania. Tytułem przykładu należy wskazać następujące poglądy wyrażone przez Sąd Najwyższy: „Opinia uzyskana poza procesem i na zlecenie oskarżonego nie stanowi opinii w rozumieniu art. 200§1 KPK w zw. z art. 193§1 KPK” (post. z 21.08.2008 r., V KK 133/08), „Opinie prywatne, czyli pisemne opracowania zlecone przez innych uczestników postępowania aniżeli uprawnione organy procesowe, nie są opiniami w rozumieniu art. 193 KPK w zw. z art. 200§1 KPK i nie mogą stanowić dowodu w sprawie. Koniecznym warunkiem do uznania pisemnej wypowiedzi biegłego za opinię jest nie tylko sporządzenie jej przez biegłego sądowego, ale także poprzedzenie jej postanowieniem organu procesowego o zasięgnięciu opinii tej osoby jako biegłego. Dopiero więc z chwilą wydania postanowienia o powołaniu biegłego celem sporządzenia opinii, staje się on uczestnikiem postępowania. Wydana zaś przez niego opinia uzyskuje cechy opinii w rozumieniu przepisów postępowania karnego (post. z 24.01.2008 r. II K 290/07), „Opracowana poza postępowaniem karnym, ale dla jego celów tzw. <opinia prywatna> nie może być odczytana na rozprawie jako dokument” (post. z 14.03.2013 r., IV KK 420/12). Tożsame poglądy wyrażane są także w orzecznictwie sądów powszechnych. Według SA w Katowicach „Pozaprocusowa opinia biegłego [...] nie może stanowić dowodu będącego podstawą oceny, bowiem dowód taki nie został przeprowadzony w sposób przewidziany przez Kodeks postępowania karnego. Biegli powoływani są jedynie przez organ procesowy prowadzący postępowanie, przy czym dla ich ustanowienia potrzebne jest wydanie postanowienia. Dopiero takie formalne powołanie konstytuuje zaistnienie biegłych w procesie. Organ procesowy decyduje też o osobie biegłego i przedmiocie jego ekspertyzy. Ekspertyza dokonana przez <biegłego> nie na polecenie organu procesowego, lecz osoby zainteresowanej, nie może mieć waloru czynności dowodowej i wydana tak <opinia> nie może być środkiem dowodowym. Opinia taka nie może być także zaliczona w poczet materiału dowodowego jako dowód z dokumentu, gdyż art. 393§3 KPK zezwalając na odczytywanie na rozprawie dokumentów prywatnych powstałych poza postępowaniem karnym i nie dla jego celów, nie dotyczy prywatnej opinii, której autor nie został później formalnie wezwany jako biegły” (post. z 22.11.2001, II AKa 395/01). SA w Łodzi wyraził stanowisko, że „Opinie <prywatne>, czyli pisemne opracowania zlecone przez innych uczestników postępowania aniżeli uprawnione organy procesowe, nie są opiniami w rozumieniu art. 193 KPK w zw. z art. 200§1 KPK i nie mogą stanowić dowodu w sprawie (wyr. z dnia 19.02.2013 r., II AKa 295/12). Także Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wielu orzeczeniach wyrażał konsekwentny pogląd, że „Opinia prywatna [...] nie jest opinią w rozumieniu art. 193 KPK w zw. z art. 200§1 KPK i nie może stanowić dowodu w sprawie (wyr. z dnia 5.06.2012 r., II AKa 43/12).

Zważyć też należy, że do kompetencji stron nie należy decydowanie o tym, jakie metody badawcze dla stwierdzenia okoliczności mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie o przedmiocie procesu okażą się przydatne w razie konieczności wykorzystania wiadomości specjalnych posiadanych przez powołanego w sprawie biegłego (Por. wyr. SA we Wrocławiu z dnia 6.06.2012 r., II AKa 133/12, Lex numer 1213764). Decyzja co do wyboru metody, czy metod badawczych należy bowiem do biegłego i to on decyduje, jaką metodą (metodami) posłuży się dla udzielenia odpowiedzi na pytania postawione w postanowieniu o powołaniu biegłego. Organ procesowy nie określa więc metody badania (Por. wyr. SN z dnia 5.08.2008 r., III KK 228/07, OSNKW 2008, z. 10, poz. 85; post. SN z dnia 20.02.2014 r., V KK 375/13, Lex numer 1441479). Tymczasem sąd pierwszej instancji uznał opinię biegłego T. B. za niewiarygodną m.in. z tego powodu, że biegły posłużył się niewłaściwą – w ocenie sądu – metodą. Znalazło to wyraz m.in. na s. 36 uzasadnienia zaskarżonego wyroku, gdzie sąd meriti stwierdza, że „biegły T. B. przyjmując wycenę końcową spółek (...) (...) wskazywał, że uwzględniał metodę średniej ważonej, gdzie w wypadku obu firm pierwszorzędne znaczenie przypisywał metodzie majątkowej, zaś drugorzędne metodzie dochodowej, co nie jest właściwe w wypadku firm

usługowych [...], gdzie zastosowanie powinna znaleźć metoda dochodowa”, a także na s. 39 uzasadnienia wyroku, gdzie sąd stwierdził, że „kardynalnym błędem ostatecznie dyskwalifikującym obie opinie biegłego jest wyliczenie średniej arytmetycznej wielkości wyników otrzymanych zróżnicowanymi, odbiegającymi od siebie metodami”.

W świetle powyższych uwag należy zatem stwierdzić, że tzw. opinia prywatna opracowana na zlecenie oskarżonego lub jego obrońcy i przedłożona w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji stanowi jedynie informację o dowodzie. Stanowi oświadczenie wiedzy oskarżonego, co do możliwości przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego powołanego przez sąd. W takim wypadku, sąd meriti powinien z urzędu wydać postanowienie o powołaniu biegłego. Pomimo, że nie ma przeszkód do wydania przez sąd postanowienia o powołaniu w charakterze biegłego autora wykonanej na zlecenie oskarżonego tzw. opinii prywatnej, czynność taka powinna być dokonana tylko wtedy, gdy sąd nie będzie miał żadnych wątpliwości co do rzetelności, a zwłaszcza obiektywizmu autora takiej opinii, jego wiedzy specjalnej i doświadczenia zawodowego (Por. wyr. SA we Wrocławiu z dnia 16.04.2012 r., II AKa 67/12, OSAW 2013/3/294).

Ustalenia faktyczne relewantne dla rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu zostały dokonane przez sąd meriti także na podstawie zeznań złożonych przez autorów ww. opinii prywatnych, tj. D. Z. (1), M. B. i A. W. (1). W orzecznictwie sądowym wymieniona sytuacja ocenia jest jako obejście art. 193§1 KPK. Dokonana w taki sposób „procesowa nobilitacja” tzw. opinii prywatnej koliduje także z zakazem kumulowania roli biegłego i świadka, wyrażonym w art. 196§3 KPK (Zob. wyr. SA w Krakowie z dnia 10.11.2012 r., II AKa 107/12).

Na rozprawie w dniu 1 sierpnia 2013 r. sąd a quo, ujawnił także oświadczenie oskarżonego T. M. wraz z dokumentacją (k. 20153-20231). Sąd nie podał jednak na jakiej podstawie prawnej wprowadził wymienione oświadczenie jako dowód do procesu karnego. Tymczasem nie może budzić wątpliwości, że przepisy postępowania nie przewidują możliwości złożenia przez oskarżonego wyjaśnień na piśmie poza rozprawą główną. Stąd, wymienionego oświadczenia nie można uznać za wyjaśnienia oskarżonego T. M.. Poza tym, stosownie do art. 174 KPK wyjaśnień oskarżonego nie wolno zastępować treścią pism i notatek. W końcu, podstawy do wprowadzenia do procesu karnego wymienionego oświadczenia nie stanowi art. 393§3 KPK, gdyż pisemne oświadczenie oskarżonego zostało złożone dla celów postępowania i stanowi dokument, mający zastąpić protokół z wyjaśnień tego oskarżonego. Rzeczony dokument nie mógł więc być wprowadzony do procesu karnego. Dla sądu powinien on stanowić jedynie informację o dowodzie, zobowiązującą do przesłuchania oskarżonego co do okoliczności, o których mowa w wymienionym oświadczeniu (Zob. W.Jankowski, Znaczenie opinii prywatnej w postępowaniu karnym, PS 2009, nr 4, s. 107; R.Kmieciak, „Dowód prywatny i tzw. zasada swobody dowodzenia w postępowaniu karnym, PiPr. 2013, z. 2. S. 33; J.Miształ-Konecka, Znaczenie tzw. opinii prywatnych dla postępowania cywilnego, MPraw. 2013, nr 2, s. 63; D.Stachurski, O dopuszczalności dowodów prywatnych w postępowaniu karnym w świetle Konstytucji RP, Palestra, z. 3-4, s. 78).

Trafny jest zarzut, że sąd a quo uznając opinię biegłego T. B. za niepełną, niejasną i wewnętrznie sprzeczną, wbrew przepisowi art. 193§1 w zw. z art. 201 KPK nie powołał nowego biegłego, a relewantnych ustaleń faktycznych dokonał na podstawie wskazanych wcześniej tzw. opinii prywatnych złożonych przez oskarżonych. Na wstępie należy jednak powiedzieć, że „wiadomości specjalne”, o których mowa w art. 193§1 KPK to wiedza, jakiej nie posiada prawnik z racji wykształcenia, która nie wynika też z doświadczenia życiowego przeciętnego człowieka. Wiedza specjalistyczna w określonej dziedzinie może być bowiem wynikiem jedynie specjalistycznego wykształcenia (np. wiedza z zakresu ekonomii), gdyż wykracza ona poza granice wiedzy powszechnie występującej w społeczeństwie w danym czasie. Tak rozumianą wiedzę specjalistyczną (wiadomości specjalne) należy odróżnić od wiedzy o pewnej dziedzinie jaką nabywa się w toku studiów i wykonywania zawodu prawniczego (np. o ekonomii), co pozwala na umiejętne wykorzystanie dowodu z opinii biegłego danej specjalności.

Dalej należy stwierdzić, że przepis art. 193§1 KPK obliguje organ procesowy (w niniejszej sprawie sąd a quo) do powołania biegłego, ilekroć stwierdzenie okoliczności o istotnym znaczeniu dla sprawy wymaga wiadomości specjalnych (Por. wyr. SA we Wrocławiu z dnia 13.06.2013 r., II AKa 151/12, Lex numer 1238626). W niniejszej sprawie K. N. (1) oskarżony został m.in. o to, że doprowadził do zawarcia przez J. G. (1) – Prezesa Zarządu sp. (...) z L. K. – Prezesem Zarządu sp. (...) and (...) umowy sprzedaży (...) akcji sp. (...) (...) za kwotę 990.000 zł, przez co wyrządził sp. (...) znaczna szkodę w wysokości 495.000 zł, gdyż wartość (...) spółki (...) wynosiła 495.000 zł, tj. o przestępstwo

z art. 296§1 i 2 KK. Kolejny zarzut aktu oskarżenia dotyczył doprowadzenia przez K. N. (1) do zakupu przez sp. (...) udziałów w sp. (...) Grupa (...) za łączną kwotę 30.000.000 zł i wyrządzenia sp. (...) szkody w wielkich rozmiarach w wysokości 23.200.000 zł, tj. popełnienia przestępstwa z art. 296§1, 2 i 3KK. Pozostałym oskarżonym zarzucono w akcie oskarżenia popełnienie przestępstw korelujących z zarzutami przedstawionymi K. N. (1). Dla ustalenia, czy K. N. (1) i dalsi oskarżeni nie dopełnili ciężących na nich obowiązków w zakresie zajmowania się sprawami majątkowymi sp. (...) i doprowadzili do wyrządzenia tej spółce szkody majątkowej, niezbędne jest ustalenie, co do rzeczywistej wartości udziałów i akcji, będących przedmiotem umów zawieranych przez wymienioną spółkę. Wiedzy pozwalającej na ustalenie wymienionych okoliczności nie posiada sąd z tej racji, że stanowi ona wiedzę specjalistyczną. Powołanie biegłego było więc obowiązkiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu (Por. post. SN z 15.07.2007 r., II KK 331/06; wyr. SN z 10.10.2007 r., III KK 116/07; wyr. SN z 14.11.2008 r., V KK 137/08). Jeśli więc sąd a quo, okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych, dla ustalenia których niezbędne jest posiadania wiadomości specjalnych, ustalił bez powołania się na opinię biegłego, naruszył przepis art. 193§1 KPK (Por. wyr. SN z 13.06.1996 r., IV KRN 38/96; wyr. SN z 3.03.1081 r., IV KR 271/80; wyr. SN z 20.05.1984 r., I KR 102/84; wyr. SN z 1.04.1988 r., IV KR 281/87). Dowodu z opinii biegłego nie można bowiem zastąpić innym dowodem (Zob. T.Grzegorzczak, J.Tylman, Polskie postępowanie karne, Warszawa 2008, s. 475).

W świetle powyższych uwag stwierdzić należy, że zasadnym i właściwym jest ograniczenie rozpoznania apelacji do wskazanych wyżej uchybień, gdyż rozpoznanie w tym zakresie jest wystarczające do wydania orzeczenia, a rozpoznanie pozostałych uchybień byłoby bezprzedmiotowe dla dalszego toku postępowania.

Kumulacja uchybień procesowych dokonanych przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu jest tak duża i rażąca, że zaskarżony wyrok musi ulec uchyleniu, a sprawa przekazana wymienionemu sądowi do ponownego rozpoznania. W toku dalszego postępowania, sąd a quo związany jest zapatrywaniami prawnymi i wskazaniem sądu odwoławczego (art. 442§3 KPK). Sąd powinien zaś powołać biegłego, któremu należy przekazać także tzw. opinie prywatne i dalsze dokumenty przekazane przez oskarżonych w roku postępowania głównego. Natomiast, stosownie do art. 442§2 KPK należy poprzestać na ujawnieniu tych dowodów, które nie miały wpływu na uchylenie wyroku.

Mając na względzie powyższe okoliczności, orzeczono jak na wstępie.